

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף י"ב ע"ב

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֲבָרְהָם, דְּכָתִיב בֵּיהּ (בראשית כג) נָשִׂיא אֱלֹהִים אֹתָהּ בְּתוֹכָנוּ, וְכָתִיב (בראשית יב) וְאֲבָרְכָךְ וְאֶגְדָּלְהָ שְׁמִי. וּפָחַד, דָּא יִצְחָק. דְּכָתִיב, (בראשית לא) וּפָחַד יִצְחָק הָיָה לִי. (איוב כה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, דָּא יַעֲקֹב. דְּכָתִיב, (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֶמֶת לַיַּעֲקֹב, וְכָתִיב (זכריה ח) וְהָאֶמֶת וְהַשְׁלוֹם אָהָבוּ. דְּאֶמֶת וְשְׁלוֹם קָשִׁיר דָּא בְּדָא. וְעַל דָּא הוּא שְׁלִימוּתָא דְכָלָא.

תרגום לעברית

כָּתוּב (איוב כה) הַמֶּשֶׁל וּפָחַד עָמוּ עֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הַפְּסוּק הַזֶּה פִּרְשׁוּהוּ הַחֲבָרִים. אֲבֵל הַמֶּשֶׁל - זֶה אֲבָרְהָם, שְׁכָתוּב בּוֹ (בראשית כג) נָשִׂיא אֱלֹהִים אֹתָהּ בְּתוֹכָנוּ, וְכָתוּב (שם יב) וְאֲבָרְכָךְ וְאֶגְדָּלְהָ שְׁמִי. וּפָחַד - זֶה יִצְחָק, שְׁכָתוּב (שם לא) וּפָחַד יִצְחָק הָיָה לִי. עֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו - זֶה יַעֲקֹב, שְׁכָתוּב (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֶמֶת לַיַּעֲקֹב, וְכָתוּב (זכריה ח) וְהָאֶמֶת וְהַשְׁלוֹם אָהָבוּ. שְׁאֶמֶת וְשְׁלוֹם קָשִׁירִים זֶה עִם זֶה, וְלָכֵן הוּא שְׁלִימוּת הַכָּל.

ושלמים שלימותא הוא, ושלמא דכלא. ומאן דאקריב שלמים אסגי שלמא בעלמא. יעקב איהו עביד שלום, כמה דאמרן. בגין דאחיד להאי ולהאי. ושלמים אחידן במצות עשה, ובמצות לא תעשה, בהאי סטרא, ובהאי סטרא. ועל דא אקרי שלמים. ורזא דמלה, דכתיב, (בראשית כה) ויעקב איש תם: גבר שלים. שלים לעילא, ושלים לתתא. דבר אחר (איוב כה) המשל דא מיכאל. ופחד דא גבריאל. דא יסודא דיליה ממאיא ודא יסודא דיליה מאשא וקודשא ברין הוא עביד שלמא בינייהו דכתיב, (איוב כה) עושה שלום במרומיו.

תרגום לעברית

ושלמים הוא שלמות, והשלום של הכל. ומי שמקריב שלמים, מרבה שלום בעולם. יעקב עשה שלום, כמו שאמרנו, משום שאחז את זה ואת זה. ושלמים אחוים במצוות עשה ובמצוות לא תעשה, בצד הזה ובצד הזה, ועל פן נקרא שלמים. וסוד הדבר - שפיתוב (בראשית כה) ויעקב איש תם, איש שלם, שלם למעלה ושלם למטה. דבר אחר המשל (איוב כה) - זה מיכאל. ופחד - זה גבריאל. זה יסודו ממים, וזה יסודו מאש, והקדוש ברוך הוא עושה שלום ביניהם, שפיתוב (שם) עושה שלום במרומיו.

טקסט הזוהר

רבי אחא אמר, כתיב (ויקרא ז) אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה וגו'. מאי קא מיירי. כמה דאמר, (ויקרא ה) והתודה אשר חטא עליה, עליה דייקא. ועל דא חלת מצות וגו'. וחלת מצות, הא אוקמוה, ועל מה אתיא. מצת וחלת כתיב חסר, בגין דחטא עליה.

רבי אחא אמר, כתוב (ויקרא ז) אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה וגו'. מה זה אומר? כמו שנאמר, (שם ה) והתודה אשר חטא עליה. עליה דוקא. ועל זה חלות מצות וגו'. וחלות מצות, הרי פרשוקה, ועל מה באה? מצת וחלת כתוב חסר, משום שחטא עליה.

טקסט הזהיר

תאני רבי חייא, כתיב על זבח תודת שלמיו, דא שלימו דכלא. שלמיו: תרי. תודה, אתידע. אמר ליה רבי יהודה, תודה ידיע, שלמיו מהו תרי. אמר ליה, תריז וזין, ו'ו' דהיינו שלמיו, שלמא דכלא.

תרגום לעברית

שנה רבי חייא, כתוב על זבח תודת שלמיו, זו שלמות הכל. שלמיו - שנים. תודה, נודע. אמר לו רבי יהודה, תודה ידוע. שלמיו למה זה שנים? אמר לו, שני וז'ים, ו'ו' שהינו שלמיו, השלום של הכל.

טקסט הזהיר

אמר רבי יצחק, תודת שלמיו, דאטיל שלמא בכלא, ואתער רחמי בכלהו עלמין. תודת שלמיו, רבי יוסי אמר, הא דאמר רבי חייא שפיר, דכנסת ישראל אתברכא מאינן תרי, דאינן שלמא דכלא. רבי יוסי אמר, לחם חמץ הא ידיע, והא אתמר כמה דהוה חטאה, כה הוה מקרב בההוא גוונא ממש.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, תודת שלמיו, שמטיל שלום בכל, ומתעוררים רחמים בכל העולמות. תודת שלמיו, אמר רבי יוסי, מה שאמר רבי חייא - יפה, שכנסת ישראל מתברכת מאותם שנים, שהם השלום של הכל. רבי יוסי אמר, לחם חמץ הרי ידוע, והרי נתבאר, כמו שהיה חטא, כה היה מקריב באותו גון ממש.

תא חזי, חלת מצת חסר, כמה דאתמר בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן. למאי קא רמיזא. (שמות רכ"ג ע"א) אמר רבי שמעון, הני אינון (בראשית ג) להט החרב המתהפכת וגו'. בגין דכלהו אתמנן על ארחייהו דבני נשא, על אינון דעברין על פקודי אורייתא, ועל דא כלא סלת בלולה בשמן, לאמשכא משח רבות מאתר עלאה לתתא, ויתברכון כלהו כחדא, מההוא משח רבות קודשא.

תרגום לעברית

בא ראה, חלת מצת חסר, כמו שנאמר בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן. למה זה רומז? אמר רבי שמעון, הרי הם (בראשית ג) להט החרב המתהפכת וגו'. משום שכלם התמנו על דרכי בני אדם, על אותם שעוברים על מצוות התורה, ועל כן הכל סלת בלולה בשמן, להמשיך שמן משחה מהמקום העליון למטה, ויתברכו כלם כאחד מאותו שמן משחת קדש.

טקסט הזוהר

ודא הוא זין לנסה, והא אוקימנא רביעית ההין. ואתר חד (ס"א תלי) מלי זין ושמן ומים לנסה, והא אוקימנא מלי, מים לאשקאה גנתא, וכל אינון נטיעון. ועל דא, אית מים ואית מים. זין, אית אתר דאיהו טוב, ואית אתר דאיהו לאענשא דאיהו דינא. על דא, מאן דחמי זין בחלמיה, אית למאן דאיהו טב, ואית למאן דאיהו דינא. אי תלמיד חכם הוא, כתיב (תהלים קד) וזין ישמח ללבב אנוש. וכתיב (שיר השירים א) כי טובים דודך מיין, ודא הוא זין דמנטרי, דחדי לכלא. ואי לא, (משלי לא) תנו שכר לאובד וזין למרי נפש. אית זין אחרא דאיהו דינא. ועל דא, יאות לקרבא אליו מלין בקרבניה, בגין דיתעבר דינא, ויתער רחמי. אעבר זין, ואיתי זין, וכן בכלא.

וְזֶהוּ יֵין לְנֶסֶה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ רְבִיעִית הַהֵינן. וּמָקוֹם אֶחָד (תלוי) מִלֹּא יֵין וְשֶׁמֶן וּמִיָּם לְנֶסֶה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים, מִיָּם לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְאֶת כָּל אוֹתָן הַנְּטִיעוֹת. וְעַל כֵּן, יֵשׁ מִיָּם וְיֵשׁ מִיָּם. יֵין, יֵשׁ מָקוֹם שֶׁהוּא טוֹב, וְיֵשׁ מָקוֹם שֶׁהוּא לְהַעֲנִישׁ, שֶׁהוּא דִין. עַל כֵּן, מִי שֶׁרוֹאֶה יֵין בְּחִלּוּמוֹ - יֵשׁ לָמִי שֶׁהוּא טוֹב, וְיֵשׁ לָמִי שֶׁהוּא דִין. אִם תִּלְמִיד חָכָם הוּא, כָּתוּב (תהלים קד) וַיֵּין יִשְׁמַח לִבָּב אֲנוּשׁ. וְכָתוּב, (שיר א) טוֹבִים דְּדִיךְ מִיֵּין. זֶהוּ יֵין הַמְשָׁמֵר שֶׁמֶשְׁמַח אֶת הַכֹּל. וְאִם לֹא - (משלי לא) תָּנוּ שֹׁכֵר לְאוֹכֵל וַיֵּין לְמָרִי נֶפֶשׁ. יֵשׁ יֵין אַחֵר שֶׁהוּא דִין, וְעַל כֵּן נֶאֱדָה לְהַקְרִיב אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ בְּקִרְבָּנוּ, כְּדֵי שִׁיעֶבֶר הַדִּין וְיִתְעוֹרְרוּ רַחֲמִים. עוֹבֵר יֵין וּבָא יֵין, וְכֵן בְּכָל.

טקסט הזהיר

וְשֶׁמֶן לֹא אֶעֱדִי מִקְרָבָנִיה לְעִלְמִין, בַּר מִמְּנַחַת קִנְאוֹת דְּכִתִּיב, (במדבר ה) לֹא יִצּוֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְגו'. דָּהָא הָכָא לֹא בַּעֲיָא רַחֲמִי, דָּהָא כָּלָא דִּינָא, דְּכִתִּיב, (במדבר ה) וְצִבְתָּהּ בְּטָנָה וְנִפְלָה יִרְכָּה. וְכִתִּיב (במדבר ה) יִתֵּן יְי' וְגו', וְעַל דָּא וְזֹאת תּוֹרַת זִבְחַ הַשְּׁלָמִים אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבָנוּ.

תרגום לעברית

וְשֶׁמֶן אֵינוֹ סֵר מִקְרָבָנוֹת לְעוֹלָמִים, פָּרַט לְמִנַּחַת קִנְאוֹת, שֶׁכָּתוּב (במדבר ה) לֹא יִצּוֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְגו'. שֶׁהָרִי כָּאֵן לֹא צָרִיכִים רַחֲמִים, שֶׁהָרִי הַכֹּל דִּין, שֶׁכָּתוּב וְצִבְתָּהּ בְּטָנָה וְנִפְלָה יִרְכָּה. וְכָתוּב יִתֵּן ה' וְגו'. וְעַל זֶה, וְזֹאת תּוֹרַת זִבְחַ הַשְּׁלָמִים אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבָנוּ.

רבי חזקיה הוה יתיב קמיה דרבי יצחק, קמו בפלגות ליליא למלעי באורייתא. פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו את יי' כל עבדי יי' וגו', האי קרא הא אוקמוה חבריאי, והא אתמר. אבל האי שבחא הוא דכל אינון בני מהימנותא. ומאן אינון בני מהימנותא. אינון דמשתדלי באורייתא, וידעין ליחדא שמה קדישא כדקא יאות. ושבחא דאינון בני מהימנותא, אינון דקיימין בפלגו ליליא למלעי

רבי חזקיה היה יושב לפני רבי יצחק. קמו בחצות הלילה ללמד תורה. פתח רבי יצחק ואמר, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו'. הפסוק הזה הרי פשוטו החברים והרי נתבאר, אבל השבח הזה הוא של כל בני האמונה, ומי הם בני האמונה? אותם שמשתדלים בתורה ויודעים ליחד את השם הקדוש כראוי. והשבח של אותם בני האמונה, אותם שעומדים בחצות הלילה לעסוק בתורה ונדבקים בכנסת ישראל לשבח את הקדוש ברוך הוא בדברי תורה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.